

Metodyka interwencji w sytuacjach trudnych i niebezpiecznych - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metodyka interwencji w sytuacjach trudnych i niebezpiecznych
Kod przedmiotu	05.6-WP-PEDP-MIST
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika / Resocjalizacja
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Ernest Magda

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Konwersatorium	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Przekazanie studentom wiedzy z zakresu metod podejmowania interwencji w sytuacjach niestandardowych, wymagających odpowiedniego podejścia psychologicznego do osoby (osób) wobec której interwencja jest podejmowana. Student nabędzie umiejętności identyfikacji osób stwarzających zagrożenie oraz sytuacji trudnych i uzyska wiedzę w jaki sposób współpracować z różnymi służbami w sytuacji kryzysowej. Student pozna zasady bezpieczeństwa w przypadku podejmowania czynności w sytuacjach trudnych i niebezpiecznych.

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza z zakresu interwencji kryzysowej oraz interwencji policyjnych.

Zakres tematyczny

Definiowanie i rodzaje sytuacji trudnych i niebezpiecznych oraz ich charakterystyka. Czynniki generujące zagrożenia (nadużywanie alkoholu, używanie środków psychoaktywnych, zaburzenia psychiczne, choroby przenoszone przez kontakt bezpośredni). Klient „trudny” i jego identyfikacja. Podstawy prawne i faktyczne podejmowania interwencji wobec osób niebezpiecznych i stwarzających zagrożenie. Zasady podejmowania czynności wobec osób z zaburzeniami psychicznymi oraz nosicieli wirusa HIV. Sposoby komunikowania się z osobą stwarzającą zagrożenie. Podstawy negocjacji w sytuacjach kryzysowych. Organizacja opieki i pomocy dla osób wobec których podjęto interwencję. Bezpieczeństwo osób podejmujących interwencję w sytuacjach niebezpiecznych. Prowadzenie interwencji w tłumie. Działania po zaistnieniu sytuacji kryzysowej (napad, atak terrorystyczny, katastrofa).

Metody kształcenia

Konwersatoria: prezentacje, dyskusja, symulacja zdarzeń

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z interwencjami w sytuacjach trudnych i niebezpiecznych.	K_U09	- kolokwium - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Konwersatorium
Student potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z podejmowaniem i koordynacją interwencji w sytuacjach trudnych i niebezpiecznych.	K_U14	- kolokwium - efekty działań symulacyjnych	Konwersatorium
Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Konwersatorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy	• K_K08	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Konwersatorium
Student ma specjalistyczną wiedzę w zakresie identyfikacji sytuacji trudnych i niebezpiecznych	• K_W20	• kolokwium	• Konwersatorium

Warunki zaliczenia

Konwersatoria:

Na ocenę składają się: aktywny udział w zajęciach, dyskusjach, pozytywnie oceniony sprawdzian pisemny

Ocena końcowa:

Oceną końcową jest ocena z konwersatoriów

Literatura podstawowa

1. Lipczyński A., Psychologiczna interwencja w sytuacjach kryzysowych, Warszawa 2007.
2. Łagoda K., Częścik R. (red.), Vademecum interwencji policyjnych, Szczytno 1997.
3. Carson, R., Butcher J., Mineka S., Psychologia zaburzeń, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2005.
4. Pietruczuk E., Dąbrowski M., Jakość kontaktu policjanta z obywatelem, Słupsk 2007.
5. Richard K.J., Burl Gilliland E., Strategie interwencji kryzysowej, Warszawa 2005.

Literatura uzupełniająca

1. Jedliński K., Jak rozmawiać z tymi co stracili nadzieję, Warszawa 1992.
2. Klonowska-Senderska I., Sitkowska K., Interwencje policyjne przeprowadzane w stosunku do osób dotkniętych zaburzeniem lub chorobą psychiczną, Kwartalnik Policyjny, 2012, nr 4(22),
3. Liedel K. (red.), „Terroryzm”. Zagrożenia, prewencja, przeciwdziałanie, nr 3, 2008.
4. Pływaczewski W., Kędzierska G. (red.), Leksykon policyjny, Szczytno 2001.
5. Sit E., W matni, Policja, 2011, nr 4(73),
6. Walc A., Taktyczne aspekty zatrzymania osób, Szczytno 2001.
7. Ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1375, z późn. zm.).
8. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687).

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Ernest Magda (ostatnia modyfikacja: 06-05-2017 17:29)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ